

V.

Dansk Folkeforsikringsanstalt.

Anker Heegaardsgade 13.

København B, den 10. April 1912.

Til Landstingsudvalget for Lovforslaget om Livsforsikringsvirksomhed.

I Anledning af det ærede Landstingsudvalgs Skrivelse af 27. f. M. skulle vi her ved tillade os nedenfor at fremsætte vort Syn paa det foreliggende Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhed. (Det bemærkes, at de gjorte Indvendinger udelukkende ere baserede paa den Opfattelse, vi som Folkeforsikringssselskab have af de i Lovforslaget indeholdte Ændringer af Bestemmelserne i Loven af 29. Marts 1904).

Angaaende den i Lovforslagets § 19 indeholdte Bestemmelse om Anskaffelsesomkostningernes Amortisation maa bemærkes, at vi betragte det som en betydelig Fordel, at det i et Selskabs Aarsbalance til Dækning af Erhvervelsesudgifterne eventuelt opførte Aktiv i Modsætning til tidligere kun maa vedrøre de ved Udgangen af Regnskabsaaret i *Kraft* værende Forsikringer.

Derimod er det vor Overbevisning, at det Beløb, Selskaberne i Henhold til Lovforslagets § 19 maa opføre som Aktiv, er sat for højt, ikke mindst for de Selskabers Vedkommende, der drive Folkeforsikring.

Folkeforsikringsvirksomheden kræver nemlig — paa Grund af Omkostningerne ved den ugentlige Inkassation — særlig store Tillæg til Nettopræmierne, og Folkeforsikringssselskaberne ville af den Grund efter Lovforslaget faa Ret til som uafskrevne Anskaffelsesomkostninger at opføre et *større Beløb* end andre Livsforsikringssselskaber.

Dette forekommer os uheldigt, da selve Udgifterne til Erhvervelse af nye Forsikringer i et vel ledet Folkeforsikringssselskab absolut ikke ere større, men tværtimod mindre end i den almindelige Livsforsikring.

Spørgsmaalet har i og for sig ingen *direkte* Interesse for vort Selskab, da „Dansk Folkeforsikringsanstalt“ ikke hidtil har benyttet og heller ikke agter at benytte sig af den i § 19 indeholdte Ret til at opføre uafskrevne Anskaffelsesomkostninger som Aktiv.

Indirekte vil Sagen derimod være af allerstørste Betydning for Anstalten eller maaske endnu mere for dens forsikrede.

For Selskaber, der drive Folkeforsikringsvirksomhed, vil Lovforslagets § 19 tillade at opføre langt større Beløb af uafskrevne Anskaffelsesomkostninger end Bestemmelserne i den nugældende Lov.

Vi kunne saaledes oplyse, at dersom „Dansk Folkeforsikringsanstalt“ havde benyttet sig af den i Lov af 29. Marts 1904 hjemlede Ret til at opføre et saadant Aktiv, vilde dette ved Udgangen af 1911 have udgjort 530,000 Kr., medens man, dersom man tænkte sig, at Anstalten havde virket under en Lov som den foreslaaede, vilde have haft Ret til som uafskrevne Anskaffelsesomkostninger at opføre Værdien af 8 pCt. af de fremtidige Nettopræmier med ikke mindre end $1\frac{1}{4}$ Million Kroner.

Det er vor Overbevisning, at Lovforslagets Koncipister (jfr. Bemærkningerne til Lovforslaget, Side 20, 4de Stykke) ville blive skuffede i deres Forventninger om, at de nye Bestemmelser skulde indeholde en væsentlig Støtte for de unge Selskaber og navnlig forhindre en yderligere Stigning af Anskaffelsesomkostningerne.

Der er under Hensyn til den hidtidige Udvikling og den i Tidens Løb stadig skærpede Konkurrence al Grund til at tro, at netop de Midler, Selskaberne i Henhold til den foreslaaede Ændring af § 19 komme til at raade over, ville blive anvendte til yderligere at forcere Tegningen af nye Forsikringer, saaledes at Selskaberne i det lange Løb alligevel ikke blive bedre stillede i økonomisk Henseende, men tværtimod daarligere.